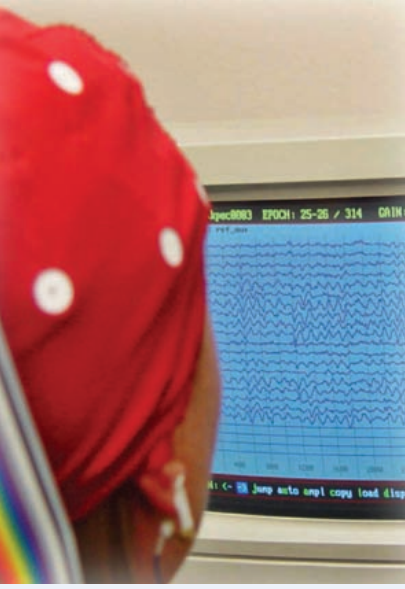

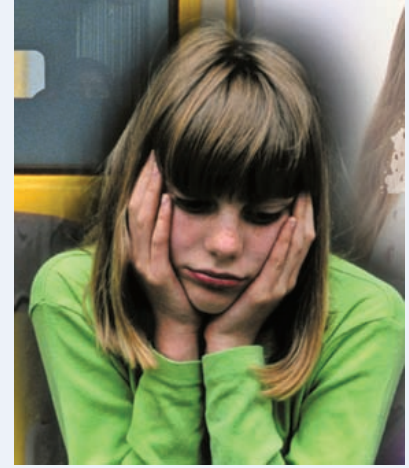
Depresyonun İzlenmesinde Yeni Yöntem

“Depresyon”, gündelik yaşamda çok sık geçtiğinden olsa gerek, anlamı ağırlığından biraz yitirmiş bir sözcük konumuna geldi. Ama kimi zaman çok ağır seyredebilen, kimi zaman gizli

kalan, oldukça da sinsi bir rahatsızlık. Doğru ilacı ve tedavi biçimini bulmaksa her zaman kolay olmuyor; farklı ilaçların ve yöntemlerin ardarda denenmek zorunda kaldığı durumlar az değil. Uygun ilaçların çoğunun 6-8 haftada etki göstermeye başladığı da düşünülürse, bu büyük bir zaman kaybı demek. Ancak California Üniversitesi (Los Angeles) araştırmacılarının devreye soktuğu yeni bir ‘beyin izleme’ tekniği, bir depresyon hastasının belirli bir ilaca vereceği tepkiyi önceden tahmin etmek bakımından işe epeyce yarayacak gibi görünüyor. İlaç alımından yalnızca bir hafta sonra uygulanabilen bu tekniğin adı “frontal kantitatif elektroensefalograf (fQEEG).” Yöntem, altına yerleştirilen beş elektroddla hastaların frontal loblarındaki (beyindeki alın lobu) elektriksel etkinliğin ölçülmesinden ibaret. Düşük etkinlik sergileyenlerin ilaca cevap verme olasılığı, diğerlerinden daha fazla.

Araştırmacılar, tekniği 111 hasta üzerinde uygulamış ve frontal loblarda yüksek etkinlik gösterenlerin ilaçlarını değiştirmişler. Bu kişilerin %70 kadarı yeni ilaca cevap verirken, ilacı

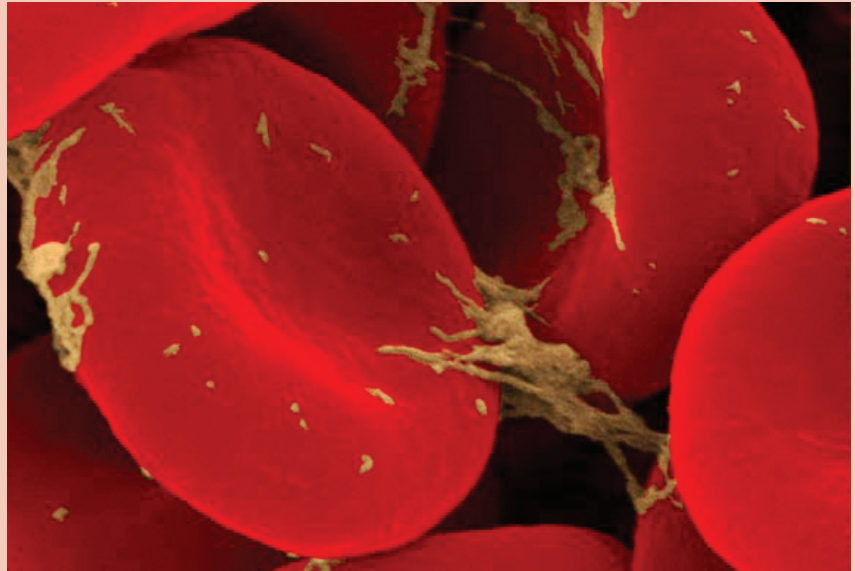

değiştirilmeyenlerde olumlu tepki gösterenlerin oranının % 30'larda kaldığı gözlenmiş. Araştırmacılarından Andrew Leuchter, benzeri bir yöntemin zaten var olduğunu söylüyor. “Ancak, bu yöntem düzinelerce elektrod, 1,5 saate yakın süre ve özel eğitilmiş bir uygulayıcı gerektiriyor. Yeni tekniğin toplam süresiyse 15 dakika; üstelik tıp-sağlık eğitimi almamış biri bile uygulayabilir. Yöntemi o kadar basit hale getirdik ki, kendimiz bile uygulayabiliyoruz!”

NewScientist.com 21 Mayıs 2007

Kanın da Artık Plastiği Var

İngiltere’deki Sheffield Üniversitesi araştırmacıları, işleri yaver giderse tıp dünyası için çok önemli bir gelişmeye imza atmış olacaklar: plastik kan. Bu yapay kanın özelliği, ortalarında demir atomu barındıran plastik moleküllerinden yapılması ve sonuçta tıpkı hemoglobin gibi oksijen bağlayıp bunu vücut içinde dolaştırabilecek olması. Küçük plastik moleküllerinin, büyüklük ve biçimi yine hemoglobinininki gibi olan ağaca benzer dallanmış bir yapı üzerinde birleşmiş olmasıysa, demirin akciğerler içinde oksijen bağlamasını, vücut içinde de bırakmasını mümkün kılıyor. Plastik kan, henüz geliştirilme aşamasında; ancak ona bağlanan umutlar büyük. Amaç, özellikle de askeri uygulamalar gibi acil kan gereksiniminin ortaya çıkabileceği durumlara hazırlıklı olmak.

Plastikten yapıldığı için hafif olan bu kanın depolanması da kolay. Araştırmacılar kanın macun kıvamında saklanarak, gereksinim halinde hemen sulandırılıp hastalara verilebileceğini söylüyorlar. Doğal kanın vücut dışında

saklanma süresi, en fazla bir ay kadar; ayrıca soğutulması da gerekiyor. Plastik kanın saklanma süresiyle çok daha fazla, oda sıcaklığında da kararlılığını koruyabiliyor.

University of Sheffield Basın Duyurusu, 14 Mayıs 2007